

Personal Preparation to Meet the Savior

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Προσωπική προετοιμασία για να συναντήσουμε τον Σωτήρα

Από τον Πρεσβύτερο Ντέιλ Γ. Ρένλαντ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

April 2025 general conference

Follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

My dear brothers and sisters, last October, President Russell M. Nelson taught, “Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ.” When President Nelson speaks about the Second Coming, it is always with joyful optimism. However, a girl in Primary recently told me that she becomes anxious whenever the Second Coming is mentioned. She said, “I’m scared because bad things are going to happen before Jesus comes again.”

It is not just children who may feel this way. The best advice for her, for you, and for me is to follow the Savior’s teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

Toward the end of His mortal ministry, Jesus Christ was asked when He would come again. In answering, He taught three parables, recorded in Matthew 25, about how to prepare to meet Him—whether at His Second Coming or whenever we leave this world. These teachings are crucial because personal preparation to meet Him is central to life’s purpose.

The Savior first told the parable of the ten virgins. In this parable, ten virgins went to a wedding feast. Five wisely brought oil to fill

Ακολουθήστε τις διδασκαλίες του Σωτήρος. Οι οδηγίες Του δεν είναι ούτε μυστηριώδεις ούτε περίπλοκες. Όταν τις ακολουθούμε, δεν χρειάζεται να φοβόμαστε ή να ανησυχούμε.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αγαπητές μου αδελφές, τον περασμένο Οκτώβριο, ο Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον δίδαξε: «Τώρα είναι ο καιρός για εσάς και για εμένα να προετοιμασθούμε για τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου και Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού». Όταν ο Πρόεδρος Νέλσον μιλά για τη Δευτέρα Παρουσία, είναι πάντα με χαρούμενη αισιοδοξία. Ωστόσο, ένα κορίτσι στην Προκαταρκτική μου είπε προσφάτως ότι αγχώνεται όποτε αναφέρεται η Δευτέρα Παρουσία. Είπε: «Φοβάμαι, επειδή άσχημα πράγματα πρόκειται να συμβούν προτού έλθει ξανά ο Ιησούς».

Δεν είναι μόνο τα παιδιά που μπορεί να αισθάνονται έτσι. Η καλύτερη συμβουλή για εκείνη, για εσάς και για εμένα είναι να ακολουθούμε τις διδασκαλίες του Σωτήρος. Οι οδηγίες Του δεν είναι ούτε μυστηριώδεις ούτε περίπλοκες. Όταν τις ακολουθούμε, δεν χρειάζεται να φοβόμαστε ή να ανησυχούμε.

Προς το τέλος της θνητής διακονίας Του, ο Ιησούς Χριστός ρωτήθηκε πότε θα έλθει ξανά. Απαντώντας, δίδαξε τρεις παραβολές, καταγεγραμμένες στο Κατά Ματθαίον 25, για το πώς να προετοιμασθούμε να Τον συναντήσουμε – είτε κατά τη Δευτέρα Παρουσία Του είτε όποτε φύγουμε από αυτόν τον κόσμο. Αυτές οι διδασκαλίες είναι κρίσιμης σημασίας, διότι η προσωπική προετοιμασία για να συναντήσουμε τον Θεό είναι σημαντική για τον σκοπό της ζωής.

Ο Σωτήρας αρχικά είπε την παραβολή των δέκα παρθένων. Σε αυτήν την παραβολή, δέκα παρθένες πήγαν σε μία γαμήλια γιορτή. Οι

their lamps, and five foolishly did not. When the bridegroom's imminent arrival was announced, the foolish virgins left to buy oil. When they returned, it was too late; the door to the feast was shut.

Jesus identified three aspects of the parable to help us. He explained:

“And at that day, when I shall come in my glory, shall the parable be fulfilled which I spake concerning the ten virgins.

“For they that are wise and have received the truth, and have taken the Holy Spirit for their guide, and have not been deceived—verily I say unto you, they shall ... abide the day.”

In other words, they did not need to fear or be anxious, because they would survive and prosper. They would prevail.

If we are wise, we receive the truth by accepting the gospel of Jesus Christ through priesthood ordinances and covenants. Next, we strive to remain worthy of having the Holy Ghost always with us. This capability must be acquired individually and personally, drop by drop. Consistent, personal, private acts of devotion invite the Holy Ghost to guide us.

The third element that Jesus highlighted is avoiding deception. The Savior warned:

“Take heed that no man deceive you.

“For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.”

The Savior knew pretenders would try to deceive the very elect and that many disciples would be duped. We should neither believe those who falsely claim divine sanction nor venture into metaphorical deserts or secret chambers to be taught by counterfeits.

The Book of Mormon teaches us how we can differentiate deceivers from disciples. Disciples always promote believing in God, serving Him, and doing good. We will not be deceived when we seek and take counsel from trusted individuals who are themselves faithful disciples of the Savior.

πέντε πράττοντας με σωφροσύνη έφεραν λάδι για να γεμίσουν τα λυχνάρια τους και οι πέντε πράττοντας με αφροσύνη δεν το έκαναν. Όταν αναγγέλθηκε η επικείμενη άφιξη του γαμπρού, οι μωρές παρθένοι έτρεξαν να αγοράσουν λάδι. Όταν επέστρεψαν, ήταν πολύ αργά. Η πόρτα της γιορτής ήταν κλειστή.

Ο Ιησούς προσδιόρισε τρεις πτυχές της παραβολής για να μας βοηθήσει. Εξήγησε:

«Και κατά την ημέρα εκείνη, όταν θα έλθω στη δόξα μου, θα εκπληρωθεί η παραβολή που έχω πει για τις δέκα παρθένες.

«Διότι όσοι είναι σοφοί και έχουν δεχτεί την αλήθεια, και έχουν δεχθεί το Άγιο Πνεύμα για οδηγό τους, και δεν έχουν παραπλανηθεί – αληθινά σας λέω, εκείνοι... θα ανθέξουν εκείνη την ημέρα».

Με άλλα λόγια, δεν χρειαζόταν να φοβούνται ή να αγχώνονται, διότι θα επιζούσαν και θα ευημερούσαν. Θα επικρατούσαν.

Εάν είμαστε σώφρονες, λαμβάνουμε την αλήθεια αποδεχόμενοι το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού μέσω των διατάξεων και διαθηκών της ιεροσύνης. Κατόπιν, προσπαθούμε να παραμείνουμε άξιοι για να έχουμε πάντοτε το Άγιο Πνεύμα μαζί μας. Αυτή η ικανότητα πρέπει να αποκτηθεί ατομικά και προσωπικά, λίγο-λίγο. Οι συνεχείς, προσωπικές, ιδιαίτερες πράξεις αφοσίωσης καλούν το Άγιο Πνεύμα να μας καθοδηγήσει.

Το τρίτο στοιχείο που τόνισε ο Ιησούς είναι να αποφεύγουμε την εξαπάτηση. Ο Σωτήρας προειδοποίησε:

«Βλέπετε μήπως κάποιος σας πλανήσει.

»επειδή, θα 'ρθουν πολλοί στο όνομά μου, λέγοντας: Εγώ είμαι ο Χριστός· και θα πλανήσουν πολλούς».

Ο Σωτήρας γνώριζε ότι δόλιοι άνθρωποι θα προσπαθούσαν να εξαπατήσουν ακόμα και τους εκλεκτούς και ότι πολλοί μαθητές θα εξαπατώντο. Δεν θα πρέπει να πιστεύουμε εκείνους που ψευδώς ισχυρίζονται ότι έχουν τη θεία έγκριση ούτε να επιχειρούμε να πάμε σε δήθεν ερήμους ή μυστικούς χώρους για να διδαχθούμε από απομιμήσεις.

Το Βιβλίο του Μόρμον μας διδάσκει πώς μπορούμε να ξεχωρίσουμε τους απατεώνες από τους μαθητές. Οι μαθητές πάντοτε προωθούν την πίστη στον Θεό, την υπηρετηση Εκείνου και τα καλά έργα. Δεν θα εξαπατηθούμε, όταν επιζητούμε και λαμβάνουμε συμβουλές από έμπιστα άτομα, τα οποία είναι τα ίδια πιστοί μαθητές του

We can also avoid deception by worshipping regularly in the temple. This helps us maintain an eternal perspective and protects us from influences that might distract or divert us from the covenant path.

The essential lesson of this parable of the ten virgins is that we are wise when we accept the gospel, seek to have the Holy Ghost with us, and avoid deception. The five wise virgins could not help those without oil; no one can accept the gospel, take the Holy Ghost as a guide, and avoid deception on our behalf. We have to do this for ourselves.

The Savior then told the parable of the talents. In this parable, a man gave differing amounts of money, referred to as talents, to three servants. To one servant he gave five talents, to another he gave two, and to a third he gave one. Over time, the first two servants doubled what they had received. But the third servant simply buried his single talent. To both servants who had doubled their talents, the man said, "Well done, ... good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord."

The man then chided the servant who had buried his talent for being "wicked and slothful." This servant's talent was taken away, and he was banished. Yet, had this servant doubled his talent, he would have received the same commendation and reward as the other servants.

One message of this parable is that God expects us to magnify the abilities we have been given, but He does not want us to compare our abilities to those of others. Consider this insight provided by the 18th-century Hasidic scholar Zusya of Anipol. Zusya was a renowned teacher who began to fear as he approached death. His disciples asked, "Master, why do you tremble? You've lived a good life; surely God will grant you a great reward."

Zusya said: "If God says to me, 'Zusya, why

Σωτήρος.

Μπορούμε επίσης να αποφεύγουμε την εξαπάτηση λατρεύοντας τακτικά στον ναό. Αυτό μας βοηθά να διατηρούμε μια αιώνια προοπτική και μας προστατεύει από επιρροές που θα μπορούσαν να μας αποσπάσουν την προσοχή ή να μας κάνουν να παρεκκλίνουμε από το μονοπάτι της διαθήκης.

Το δίδαγμα αυτής της παραβολής αυτής των δέκα παρθένων είναι ότι είμαστε σώφρονες, όταν αποδεχόμαστε το Ευαγγέλιο, επιζητούμε να έχουμε το Άγιο Πνεύμα μαζί μας και αποφεύγουμε την εξαπάτηση. Οι πέντε σώφρονες παρθένοι δεν μπορούσαν να βοηθήσουν εκείνες που δεν είχαν λάδι. Κανείς δεν μπορεί να αποδεχθεί το Ευαγγέλιο, να έχει οδηγό το Άγιο Πνεύμα και να αποφύγει την εξαπάτηση για λογαριασμό μας. Πρέπει να το κάνουμε αυτό για τον εαυτό μας.

Ο Σωτήρας κατόπιν είπε την παραβολή των ταλάντων. Σε αυτήν την παραβολή, ένας άνδρας έδωσε διάφορα χρηματικά ποσά, τα οποία αναφέρονται ως τάλαντα, σε τρεις υπηρέτες. Σε έναν υπηρέτη έδωσε πέντε τάλαντα, σε έναν άλλον έδωσε δύο και σε έναν τρίτο έδωσε ένα. Με τον καιρό, οι πρώτοι δύο υπηρέτες διπλασίασαν αυτά που είχαν λάβει. Όμως ο τρίτος υπηρέτης απλώς έθαψε το μοναδικό του τάλαντο. Και στους δύο υπηρέτες που είχαν διπλασιάσει τα τάλαντά τους, ο άνδρας είπε: «Εύγε, δούλε αγαθέ, και πιστέ· στα λίγα φάνηκες πιστός, επάνω σε πολλά θα σε καταστήσω· μπες μέσα στη χαρά του κυρίου σου».

Ο άνδρας έπειτα επέπληξε τον υπηρέτη που είχε θάψει το τάλαντό του, διότι ήταν «πονηρός και οκνηρός». Το τάλαντο αυτού του υπηρέτη αφαιρέθηκε και εκείνος εξορίστηκε. Ωστόσο, αν αυτός ο υπηρέτης είχε διπλασιάσει το τάλαντό του, θα είχε λάβει τον ίδιο έπαινο και την ίδια ανταμοιβή όπως οι άλλοι υπηρέτες.

Ένα μήνυμα αυτής της παραβολής είναι ότι ο Θεός αναμένει από εμάς να μεγαλύνουμε τις ικανότητες που μας έχουν δοθεί, αλλά δεν θέλει να συγκρίνουμε τις ικανότητές μας με εκείνες των άλλων. Εξετάστε αυτή την εσώτερη γνώση που παρέχεται από τον χασιδικό λόγιο του 18ου αιώνα τον Ζούσια του Ανιπόλ. Ο Ζούσια ήταν ένας διάσημος δάσκαλος που άρχισε να φοβάται καθώς πλησίαζε στον θάνατο. Οι μαθητές του ρώτησαν: «Δάσκαλε, γιατί τρέμεις; Έχεις ζήσει μια καλή ζωή. Σίγουρα ο Θεός θα σου δώσει μια μεγάλη ανταμοιβή».

Ο Ζούσια είπε: «Αν ο Θεός μου πει: "Ζού-

were you not another Moses?’ I will say, ‘Because you didn’t give me the greatness of soul that you gave Moses.’ And if I stand before God and He says, ‘Zusya, why were you not another Solomon?’ I will say, ‘Because you didn’t give me the wisdom of Solomon.’ But, alas, what will I say if I stand before my Maker and He says, ‘Zusya, why were you not Zusya? Why were you not the man I gave you the capacity to be?’ Ah, that is why I tremble.”

Indeed, God will be disappointed if we do not rely upon the merits, mercy, and grace of the Savior to magnify the God-given abilities we have received. With His loving assistance, He expects us to become the best version of ourselves. That we may start with differing abilities is irrelevant to Him. And it should be to us.

Finally, the Savior told the parable of the sheep and goats. When He returns in His glory, “before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats: and he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left.”

Those on His right became heirs in His kingdom, and those on His left received no inheritance. The distinguishing characteristic was whether they fed Him when He was hungry, gave Him drink when He was thirsty, housed Him when He was a stranger, clothed Him when He was naked, and visited Him when He was sick or imprisoned.

Everyone was perplexed, both those on the right hand and those on the left hand. They asked when they had, or when they had not, given Him food, drink, and clothing or helped Him when He was vulnerable. In response, the Savior said, “Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto me.”

The message of the parable is clear: when we serve others, we serve God; when we don’t, we disappoint. He expects us to use our gifts, talents, and abilities to bless the lives of Heavenly Father’s children. The divine impulse to serve others is illustrated in a poem written in the 19th century by the Finnish poet Johan Ludvig Runeberg. My siblings and I repeatedly heard the poem “Farmer Paavo” throughout our childhoods. In the

σία, γιατί δεν ήσουν άλλος ένας Μωυσής;” Θα πω: “Επειδή δεν μου έδωσες το μεγαλείο ψυχής που έδωσες στον Μωυσή”. Και αν σταθώ εμπρός στον Θεό και Εκείνος πει: “Ζούσια, γιατί δεν ήσουν άλλος ένας Σολομώντας;” Θα πω: “Επειδή δεν μου έδωσες τη σοφία του Σολομώντα”. Αλλά, αλοίμονο, τι θα πω αν σταθώ μπροστά στον Δημιουργό μου και μου πει: “Ζούσια, γιατί δεν ήσουν ο Ζούσια; Γιατί δεν ήσουν ο άνδρας που σου έδωσα την ικανότητα να είσαι;” Α, γι’ αυτό τρέμω».

Πράγματι, ο Θεός θα απογοητευτεί, αν δεν βασιστούμε στα θετικά στοιχεία, το έλεος και τη χάρη του Σωτήρος για να μεγαλύνουμε τις ικανότητες που μας έδωσε ο Θεός. Με την στοργική Του βοήθεια, αναμένει από εμάς να γίνουμε η καλύτερη εκδοχή του εαυτού μας. Το γεγονός ότι ξεκινήσαμε με διαφορετικές ικανότητες είναι άσχετο για Εκείνον. Και ούτε θα πρέπει να ενδιαφέρει εμάς.

Τελικώς, ο Σωτήρας είπε την παραβολή των προβάτων και των εριφίων. Όταν επιστρέψει στη δόξα Του, «μπροστά του θα συναχθούν όλα τα έθνη· και θα τους χωρίσει από αναμεταξύ τους, όπως ο ποιμένας χωρίζει τα πρόβατα από τα ερίφια. Και τα μεν πρόβατα θα τα στήσει από τα δεξιά του, ενώ τα ερίφια από τα αριστερά».

Εκείνοι στα δεξιά Του έγιναν κληρονόμοι στο βασίλειό Του και εκείνοι στα αριστερά Του δεν έλαβαν κληρονομιά. Αυτό που έκανε τη διαφορά ήταν αν Τον τάισαν όταν πεινούσε, αν Του έδωσαν να πει όταν διψούσε, αν Τον φιλόξενησαν όταν ήταν ξένος, αν Τον έντυσαν όταν ήταν γυμνός και αν Τον επισκέφθηκαν όταν ήταν αρρωστος ή φυλακισμένος.

Όλοι ήταν μπερδεμένοι, τόσο εκείνοι στα δεξιά όσο και εκείνοι στα αριστερά. Τον ρώτησαν πότε Του είχαν δώσει ή πότε δεν Του είχαν δώσει φαγητό, να πει και ρούχα ή πότε Τον είχαν βοηθήσει, όταν ήταν ευάλωτος. Σε απάντηση, ο Σωτήρας είπε: «Σας διαβεβαιώνω, καθόσον αυτό το κάνατε σε έναν από τούτους τούς ελάχιστους αδελφούς μου, το κάνατε σε μένα».

Το μήνυμα της παραβολής είναι ξεκάθαρο: όταν υπηρετούμε άλλους, υπηρετούμε τον Θεό. Όταν δεν το κάνουμε, απογοητεύουμε. Αναμένει από εμάς να χρησιμοποιούμε τα χαρίσματα, τα ταλέντα και τις ικανότητές μας για να ευλογούμε τη ζωή των τέκνων του Επουράνιου Πατέρα. Η θεία παρόρμηση να υπηρετούμε άλλους απεικονίζεται σε ένα ποίημα που γράφτηκε τον 19ο αιώνα από τον Φινλανδό ποιητή Πόχαν Λού-

poem, Paavo was a poor farmer who lived with his wife and children in the lake region of central Finland. Several years in a row, most of his crops were destroyed, whether through the runoff from the spring snowmelt, summer hailstorms, or an early autumn frost. Each time the meager harvest came in, the farmer's wife lamented, "Paavo, Paavo, you unfortunate old man, God has forsaken us." Paavo, in turn, stoically said, "Mix bark with the rye flour to make bread so the children won't go hungry. I'll work harder to drain the marshy fields. God is testing us, but He will provide."

Each time the crops were destroyed, Paavo directed his wife to double the amount of bark that she mixed into the flour to ward off starvation. He also worked harder, digging trenches to drain the ground and decrease his fields' susceptibility to a spring runoff and an early autumn frost.

After years of hardship, Paavo finally harvested a rich crop. His wife exulted, "Paavo, Paavo, these are happy times! It is time to throw away the bark, and bake bread made only with rye." But Paavo solemnly took his wife's hand and said, "Mix half the flour with bark, for our neighbor's fields have frosted over." Paavo sacrificed his and his family's bounty to help his devastated and destitute neighbor.

The lesson of the Savior's parable of the sheep and goats is that we are to use the gifts we have been given—time, talents, and blessings—to serve Heavenly Father's children, especially the most vulnerable and needy.

My invitation to the anxious Primary child I mentioned earlier, and to each of you, is to follow Jesus Christ and to trust the Holy Ghost as you would a cherished friend. Rely on those who love you and who love the Savior. Seek God's guid-

ντιχ Ρούνεμπεργκ. Τα αδέρφια μου και εγώ ακούγαμε επανειλημμένα το ποίημα «Ο Αγρότης Πάαβο» σε όλη την παιδική μας ηλικία. Στο ποίημα, ο Πάαβο ήταν ένας φτωχός αγρότης που ζούσε με τη σύζυγό του και τα παιδιά τους στην περιοχή των λιμνών της κεντρικής Φινλανδίας. Επί πολλά συναπτά έτη, οι περισσότερες από τις καλλιέργειές του καταστράφηκαν, είτε εξαιτίας του νερού από την ανοιξιάντικη τήξη του χιονιού, είτε εξαιτίας κάποιας καλοκαιρινής χαλαζόπτωσης, είτε εξαιτίας παγετού νωρίς το φθινόπωρο. Κάθε φορά που ερχόταν η πενιχρή συγκομιδή, η γυναίκα του αγρότη θρηνούσε: «Πάαβο, Πάαβο, δυστυχή άνθρωπε, ο Θεός μας εγκατέλειψε». Ο Πάαβο, σε απάντηση, έλεγε στωικά: «Ανακάτεψε τον φλοιό με το αλεύρι σίκαλης για να φτιάξεις ψωμί, ώστε τα παιδιά να μην πεινάσουν. Θα δουλέψω σκληρότερα για να αποστραγγίσω τα βαλτώδη χωράφια. Ο Θεός μας δοκιμάζει, αλλά θα μας φροντίσει».

Κάθε φορά που καταστρέφονταν οι σοδειές, ο Πάαβο έδινε οδηγίες στη σύζυγό του να διπλασιάζει την ποσότητα φλοιού που ανακάτενε στο αλεύρι για να χορτάσουν. Εργάστηκε επίσης σκληρότερα, σκάβοντας τάφρους για να αποστραγγίσει το έδαφος και να μειώσει την έκθεση των χωραφιών του στην ανοιξιάντικη απορροή υδάτων και στον πρώιμο φθινοπωρινό παγετό.

Μετά από χρόνια κακουχιών, ο Πάαβο τελικά συγκόμισε μια πλούσια σοδειά. Η σύζυγός του πανηγύρισε: «Πάαβο, Πάαβο, αυτές είναι καλές εποχές! Είναι καιρός να πετάξουμε τον φλοιό και να ψήσουμε ψωμί φτιαγμένο μόνο με σίκαλη». Αλλά ο Πάαβο πήρε με σοβαρότητα το χέρι της γυναίκας του και είπε: «Ανακάτεψε το μισό αλεύρι με τον φλοιό, γιατί τα χωράφια του γείτονά μας έχουν παγώσει». Ο Πάαβο θυσιάσε την αφθονία τη δική του και της οικογένειάς του για να βοηθήσει τον συντετριμμένο και άπορο γείτονά του.

Το μάθημα της παραβολής του Σωτήρος για τα πρόβατα και τα ερίφια είναι ότι πρέπει να χρησιμοποιούμε τα χαρίσματα που μας έχουν δοθεί –τον χρόνο, τα ταλέντα και τις ευλογίες μας– για να υπηρετούμε τα τέκνα του Επουράνιου Πατέρα, ειδικά τα πιο ευάλωτα και τα πιο φτωχά.

Η πρόσκλησή μου προς το αγχωμένο παιδί της Προκαταρκτικής που ανέφερα προηγουμένως, και προς τον καθέναν από εσάς, είναι να ακολουθείτε τον Ιησού Χριστό και να εμπιστευέστε το Άγιο Πνεύμα, όπως θα εμπιστευόσασταν

ance to develop your unique abilities, and help others, even when it isn't easy. You will be ready to meet the Savior, and you can join President Nelson in being joyfully optimistic. In doing so, you help the world prepare for the Second Coming of Jesus Christ, and you will be blessed with sufficient hope to enter the rest and joy of the Lord, now and in the future.

As we sing in one of our new hymns:

Rejoice! And prepare for that day! ...

No one knows the day and hour when He will come again,

But He'll return as scriptures say; it will be a joyful day

When our beloved Savior comes again.

In the name of Jesus Christ, amen.

έναν αγαπημένο φίλο. Βασιστείτε σε εκείνους που σας αγαπούν και που αγαπούν τον Σωτήρα. Να επιζητείτε την καθοδήγηση του Θεού για να αναπτύξετε τις μοναδικές ικανότητές σας και να βοηθάτε άλλους, ακόμη και όταν αυτό δεν είναι εύκολο. Θα είστε έτοιμοι να συναντήσετε τον Σωτήρα και θα μπορείτε μαζί με τον Πρόεδρο Νέλσον να είστε χαρούμενα αισιόδοξοι. Κάνοντάς το αυτό, βοηθάτε τον κόσμο να προετοιμασθεί για τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού και θα ευλογηθείτε με επαρκή ελπίδα για να εισέλθετε στην ανάπαυση και αγαλλίαση του Κυρίου, τώρα και στο μέλλον.

Έτσι τραγουδούμε και σε έναν από τους νέους ύμνους μας:

Χαρείτε! Και προετοιμασθείτε για εκείνη την ημέρα!...

Κανείς δεν γνωρίζει την ημέρα και την ώρα που Εκείνος θα έλθει ξανά.

Όμως θα επιστρέψει όπως λένε οι γραφές.

Θα είναι μία χαρούμενη ημέρα,

όταν ο αγαπημένος μας Σωτήρας έλθει ξανά.

Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.